

ที่ บร ๐๐๑๙(อกส.จ.)/ว ๕๗๒๕

ถึง อำเภอทุกอำเภอ

พร้อมหนังสือฉบับนี้ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับจังหวัด จังหวัดบุรีรัมย์ ขอส่งบทความกฎหมายนำรู้ เรื่อง การนำพยานมาลงชื่อภายหลังทำสัญญากู้ยืมเงินจะถือเป็นการปลอมแปลงเอกสารหรือไม่ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาเป็นความรู้และถือเป็นข้อปฏิบัติในการดำเนินงานต่อไป โดยสามารถดาวน์โหลดบทความ ได้ที่เว็บไซต์ www.womenfund.in.th หัวข้อ “สื่อเผยแพร่” ปรากฏรายละเอียดตามเอกสารแนบ

โทร. ๐ ๔๔๖๖ ๖๙๐๑

(นางสาวอรพรรณ กัดโกนา ตำแหน่ง นิติกร โทร ๐๙ ๗๓๑๒ ๐๐๐๙)

เศรษฐกิจฐานรากมั่นคงและชุมชนพึ่งตนเองได้
ภายในปี ๒๕๖๕

Change for Good

“ การนำพยานมาลงชื่อภายหลังทำสัญญากู้ยืมเงิน จะถือเป็นการปลอมแปลงเอกสารหรือไม่ ”

เราจะพบเห็นอยู่เสมอว่าในชีวิตประจำวันของคนเรามักจะพบปัญหาเกี่ยวกับการทำนิติกรรมสัญญาต่าง ๆ ซึ่งเรื่องการลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมเงินก็เป็นประเด็นหนึ่งที่มีคำถามกันบ่อย ๆ เช่น “สัญญากู้ยืมเงินที่นำพยานมาลงชื่อภายหลังการทำสัญญากู้ยืมเงินจะถือเป็นการปลอมแปลงเอกสารหรือไม่” ในทางปฏิบัติการทำสัญญาจะมี “พยาน” ลงลายมือชื่อรับรองสองคน เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าได้มีการทำสัญญากู้ยืมเงินและลงลายมือชื่อในสัญญากันจริง ๆ

แต่บ่อยครั้งเราก็มักจะพบว่า สัญญากู้ยืมเงินไม่ได้ลงลายมือชื่อพยานไว้ ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๓ วรรคแรก บัญญัติว่า การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้นถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่ ดังนั้น ในการฟ้องร้องบังคับคดีตามมาตรา ๖๕๓ วรรคแรก จึงพิจารณาจากการลงลายมือชื่อผู้กู้เท่านั้น แม้ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้ให้กู้หรือไม่มีพยานลงลายมือชื่อสัญญากู้ยืมเงินดังกล่าวก็ยังคงถือว่าเป็นหลักฐานกู้ยืมเงินอันจะฟ้องร้องบังคับคดีได้ แต่อย่างไรก็ตาม หากพยานได้มาลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมเงินในภายหลังจากที่ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินกันอย่างถูกต้องตามกฎหมายแล้ว การกระทำความผิดดังกล่าวจะเป็นความผิดฐานปลอมเอกสารหรือไม่ ซึ่งในกรณีนี้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๔ วรรคแรก บัญญัติว่า “ผู้ใดทำปลอมเอกสารทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เต็มหรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในเอกสารที่แท้จริง หรือประทับตราปลอมหรือลงลายมือชื่อปลอมในเอกสาร โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ถ้าได้กระทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมเอกสาร” และในเรื่องนี้ได้มีคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๑๑๒๖/๒๕๐๕ พิพากษาไว้ว่า “ทำสัญญากู้เงินกันโดยถูกต้องตามกฎหมายแต่ไม่มีพยาน ต่อมาผู้ให้กู้จึงให้ผู้อื่นลงชื่อเป็นพยานท้ายสัญญาโดยผู้กู้ไม่รู้เห็นด้วย ดังนี้ สัญญากู้ดังกล่าวมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายแล้ว การที่ผู้ให้กู้นำสัญญาดังกล่าวไปให้พยานลงชื่อในภายหลัง ไม่น่าจะเกิดความเสียหายแก่โจทก์ จำเลยจึงไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๔” (ปลอมเอกสาร)

อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดประเด็นปัญหาใด ๆ ในภายหลังจากขออนุญาตให้นำพยานมาลงลายมือชื่อในสัญญาทุกประเภทควรให้มีพยานลงลายมือชื่อไว้ด้วยเสมอ และในสัญญากู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีด้วยเช่นกัน จะให้มีพยานลงลายมือชื่อจำนวน ๒ คน

นางทัศนาวงศ์อร่าม นิตกร
ผู้เรียบเรียง
นายธีระพล คู่คิด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย
ผู้ตรวจทาน